

Паёми солинавии

Патриархи Москва ва тамоми Россия КИРИЛЛ ба сарпасторҳо, пасторҳо, деконҳо, монастикҳо ва ҳамаи фарзандони содиқи калисои православии
Россия

**Сарпасторҳои Маҳбуби Худованд, коҳинон ва деконҳои мӯҳтарам, роҳибон
ва роҳибаҳои худотарс, бародарон ва хоҳарони азиз!**

Ман ҳамаи шуморо бо иди дурахшони мавлуди Исо самимона табрик мегӯям.

Имрӯз Калисои осмонӣ ва заминӣ аз ба ҷаҳон омадани Парвардигор ва Начотдиҳандай мо шод асту тантана мекунад, Худоро барои раҳмат ва муҳаббати ў ба насли башар шукргузорӣ мекунад. Мо бо ҳаяҷони рӯҳӣ ба суханони ин муноҷот гӯш медиҳем: «*Maseҳ таваллуд шудааст - ситоши кунед! Maseҳ аз осмон - инро пешвоз бигир!*» (пешгуфтори муноҷот ба Мавлуди Масеҳ). Мо бо эҳтиром ва умед ба ғори Вифлеем менигарем, ки дар манзили ҳақираонае навзода Парвардигор бо ҷодирие пешидааст.

Дар ҳақиқат, имрӯз "Сирри бузурги тақвопарастӣ ба амал омад: Худо дар ҷисм зоҳир шуд, ҳудро дар рӯҳ сафед кард ва ҳудро ба фариштагон нишон дод" (1 Тим. 3:16). Бо воситаи ақл ба сирри таҷҷасуми Парвардигор комилан ворид гардидан ғайриимкон аст. Тасаввур кардан ғайриимкон аст, ки чӣ гуна Он ки манбаи ҳаёт барои тамоми мавҷудот аст, акнун онро нафаси ҳайвонот гарм мекунад! Офаридгори олам бо қабули тасвири оғариниш ҳудро фурӯтан мекунад! Писари Худо Писари Одам мешавад! "*Тафтшии накунед, ки чӣ гуна ба амал омадааст,*" огоҳ мекунад Сент Ҷон Хризостом, - дар он ҷое, ки Худо меҳоҷад, тартиби табиат бартараф карда мешавад. Ў хост, тавонист, фуруд омад ва начот дод. Ҳама чиз ба Худо итоат мекунад. Имрӯз Яхува таваллуд мешавад ва Яхува он ҷизе мешавад, ки ў набуд. Чун Худо, ў одамизод шудааст, ва бидуни шак дар ҳар сурат Худо боки ҳоҷад монд» (Муноҷот барои таваллуди Начотдиҳандай мо Исои Масеҳ).

Иди сулҳоҳи таваллуди Масеҳро ҷаҳни гирифта, мо дар бораи маънои устувори рӯҳонӣ ва аҳамияти асосии он барои тамоми инсоният мулоҳиза мекунем. Ва ин дуруст аст. Аммо дарк кардани андозаи шахсӣ, ки сирри Ҷисм барои ҳар яки мо дорад, низ муҳим аст, зоро тасодуфӣ нест, ки мо дар дуоҳоямон ба Худованд рӯй оварда, ўро Начотдиҳандай худ меномем.

Мо аз таҷриба медонем, ки инсон бадиро дар худ мустақилона бартараф карда наметавонад, новобаста аз он ки чӣ қадар суботкорона ин корро кунад. Гуноҳеро, ки ба рӯҳ саҳт зарба зад ва ба табии инсон осеб расонд, бо ягон амалияи рӯҳонӣ ва омодагии равонӣ рафъ карда наметавонад. Танҳо Худо қодир аст, ки тамоми инсонро шифо дихад ва ба зебоии аввалия баргардонад. "Пас ҷаро Парвардигори мо ҷодир пӯшид?" - мепурсад Роҳиб Эфроими Сирин ва посух медиҳад: "*Барои он ки худи ҷисм шодии пирӯзиро бичашад ва баҳшоишҳои лутф амалӣ гарданду он бидонад ... то мардум, гӯё тавре ки дар рӯи болҳо ба сӯи Ӯ боло раванд ва танҳо дар Ӯ осоиштағӣ пайдо кунанд*" (Тафсири Чор Инчил Ч. 1). Таҷассуми Масеҳ аз бандагӣ ба гуноҳ ҳалосӣ намуда, роҳи начотро боз мекунад.

"Ман, ҳамчун нур, ба дунё омадаам, то ҳар кӣ ба Ман имон оварад, дар торикий намонад" (Юҳанно 12:46), шаҳодат медиҳад Худованд. Монанди ситораи дурахшони Байтулмуқаддас, ки ба назди Исои навзод хирадмандони Шарқро аз кишварҳои дур овардааст, мо, масехиён, ҳамчун писарон ва духтарони ҳақиқии нур (Юҳанно 12:36), даъват гардидаem, то ки ин ҷаҳонро бо нури имон равшан куем (Матто 5:14), то ки атрофиён намунаи устуворӣ ва часорат, сабр ва начобати рӯҳонӣ, саҳоватмандӣ ва муҳаббати бепоён ба ҳамсоягонамон доштаи моро дида" *дар рӯзи ташрифи худ Худоро ҳамду сано гӯянд* "(1 Пет. 2:12).

Имрӯз, вақте ки ҳалқҳои рӯи замин як озмоиши душвори бемории навро аз сар мегузаронанд, вақте ки дили одамонро тарсу ҳарос барои оянда фаро мегирад, барои мо таҳқими намози ҷамоъатӣ ва ҳусусӣ ба Парвардигор ва меҳнати маҳсусу аъмоли нек муҳим аст. Ҳоло бисёр бародарон ва ҳоҳарони мо аз сабаби эпидемияи зааровар аз имкони ташриф ба маъбадҳо маҳруманд. Биёед барои онҳо дарҳостҳои худро ба Офаридгори меҳрубон пешниҳод намоем, то ки Ӯ қувваи рӯҳӣ ва ҷисмонии онҳоро нав кунад, ба беморон зудтар шифо баҳшад ва ба духтурон ва ҳамаи кормандони тиб, ки барои саломатӣ ва ҳаёти онҳо фидокорона мубориза мебаранд, кӯмаки худро фиристад.

Биёед ба хотир гирем, ки ҳеч гуна мушкилот рӯҳияи одамро шикаста наметавонад, агар вай имони комил дошта бошад ва дар ҳама корҳо ба Худо такя кунад. Аз ин рӯ, озмоиши, ки ба сари мо омадаанд, бидуни шиква қабул мекунанд, зоро агар мо ба Ӯ умединор бошем, мо муқаддас ҳоҳем шуд, зоро Худо бо мост (фармони Комплени Бузург), тавре ки Калиси Масеҳ дар ин рӯзҳои муқаддаси Мавлуди Исо месарояд. Биёед дуо гӯем, ки нури вайроннашавандай илоҳӣ гори бадбахтаи ҳаёти моро

мунаввар созад, то ки дилҳои мутаассиб ва хоксоронаи мо, мисли манзили ҳакиронаи Вифлеем, ки Начотдиҳандаи ба ҷаҳон Омадаро бо эҳтиром қабул намуд.

Барои Худо дар дили одам тангӣ нест, агар он пур аз муҳаббат бошад. "Офаринандаи ишқ ҳамзистии фариштагон ҳоҳад буд ва бо Масеҳ салтанат ҳоҳад ронд", Роҳиб Эфроим Сирин шаҳодат медиҳад (Муночот дар бораи фазилатҳо ва бадӣ, 3). Бигзор рӯзҳои муқаддаси ид барои мо вақти маҳсуси амалҳои хайр гардад. Мо аз ин фурсати муборак истифода бурда, Исои Масеҳи таваллудшударо бо шафқат ба ҳамсоягонамон, кӯмак ба ниёзмандон, тасаллӣ додани мотамдорон ва шояд, пеш аз ҳама онҳое, ки гирифтори сирояти коронавирус ё оқибатҳои он мебошем, мадҳу сано ҳоҳем кард.

Бигзор Худованд бо Нури маърифати худ ҳалқҳои рӯи заминро мунаввар созад, онҳоро бо сулҳ баракат дихад ва ба ҳамаи мо кӯмак кунад, ки масъулияти умумии худро барои имрӯз ва ояндаи сайёра дарк кунанд. Бигзор кӯдаки таваллудшудаи илоҳӣ ба оилаҳои мо муҳаббат ва ҳамоҳангӣ фиристад, бигзор ҷавонони мо ва ҳамаи моро аз гуноҳҳо ва ҳатогиҳои ҳатарнок муҳофизат кунад. Бори дигар, шуморо, эй азизон, бо иди дурахшони таваллуди Масеҳ самимона табрик мегӯям ва ба ҳамаи шумо саломатӣ, шодии бепоён ва кумаки саховатмандонаи Худо - *Нури ҳакиқиро*, ки ҳар як одами ба ҷаҳон омаданро мунаввар мекунад, орзу мекунам (Ниҳо. 1,9). Омин.

ПАТРИАРХИ МОСКВА ВА ТАМОМИ РОССИЯ

Москва,
Мавлуди Исо
соли 2020/2021